

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Senere ændringer til forskriften

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 20/04244

Ingen

Vejledning om udvidet ret for arbejdsgiver til refusion og for selvstændige til sygedagpenge som følge af covid-19

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Udvidet ret til refusion til arbejdsgiveren (sygedagpengelovens § 53 b)
 - 2.1. Betingelser for arbejdsgiverens ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 1
 - 2.1.1. Lønmodtagers uarbejdsdygtighed som følge af egen sygdom (§ 7), der skyldes covid-19
 - 2.2. Betingelser for arbejdsgiverens ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2
 - 2.2.1. anbefaling fra sundhedsmyndighederne om hjemmeophold
 - 2.3. Sygedagpengelovens øvrige betingelser, beregning af refusion og anmeldelse
 - 2.3.1. Beskæftigelseskrav
 - 2.3.2. Beregning af refusion
 - 2.3.3. Anmeldelse og frister
3. Ret til sygedagpenge til en selvstændig erhvervsdrivende fra første fraværsdag (sygedagpengelovens § 43 a)
 - 3.1. Betingelser for en selvstændig erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 1
 - 3.1.1. Uarbejdsdygtighed som følge af egen sygdom (§ 7), der skyldes covid-19
 - 3.2. Betingelser for ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 2
 - 3.2.1. anbefaling fra sundhedsmyndighederne om hjemmeophold
 - 3.3. Sygedagpengelovens øvrige betingelser, beregning af sygedagpenge og anmeldelse
 - 3.3.1. Beskæftigelseskrav
 - 3.3.2. Beregning af sygedagpenge
 - 3.3.3. Anmeldelse og frister
4. Ikrafttrædelses- og overgangsregler

4.1. Ophævelse af §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge

4.2. Færdigbehandling af ansøgninger om refusion og sygedagpenge efter lovens ophævelse

1. Indledning

Folketinget har den 17. marts 2020 vedtaget lov nr. 212 af 17. marts 2020 om ændring af lov om sygedagpenge (Udvidet ret for arbejdsgiver til refusion og for selvstændige til sygedagpenge som følge af covid-19).

Formålet med loven er at afværge store økonomiske konsekvenser for arbejdsgiverne og selvstændige erhvervsdrivende ved et eventuelt omfattende udbrud af covid-19 i Danmark.

Med loven får *arbejdsgivere* en udvidet ret til refusion for løn eller sygedagpenge, der udbetales til lønmodtagere, der er fraværende som følge af covid-19. Ligeledes får *selvstændige erhvervsdrivende* udvidet ret til sygedagpenge for fravær som følge af covid-19.

Reglerne fremgår af §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge (sygedagpengeloven).

Loven er en midlertidig lov, som har tilbagevirkende kraft fra den 27. februar 2020. §§ 43 og 53 b i lov om sygedagpenge ophæves den 1. januar 2021.

Vejledningen er opdelt i 4 hovedafsnit: afsnit 2 vedrører arbejdsgiverens udvidede ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, afsnit 3 vedrører selvstændige erhvervsdrivendes udvidede ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, og i afsnit 4 gennemgås ikrafttrædelses- og overgangsreglerne.

Der henvises endvidere til de gældende vejledninger til sygedagpengeloven.

2. Udvidet ret til refusion til arbejdsgiveren (sygedagpengelovens § 53 b)

Efter sygedagpengeloven § 30, stk. 1, afholder arbejdsgiveren som udgangspunkt udgifterne til sygedagpenge i de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden). Udbetaler arbejdsgiveren løn under fravær ud over arbejdsgiverperioden, er arbejdsgiveren berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen, jf. sygedagpengelovens § 54.

Sygedagpengelovens § 53 b giver arbejdsgiveren udvidet ret til refusion i følgende situationer:

- En arbejdsgiver har ret til at få refusion fra kommunen i de første 30 kalenderdage af sygefraværet, hvis lønmodtagerens uarbejdsdygtighed efter sygedagpengelovens § 7 skyldes covid-19, og lønmodtageren i øvrigt opfylder sygedagpengelovens betingelser for ret til sygedagpenge, herunder beskæftigelseskravet over for kommunen, jf. sygedagpengelovens § 53 b, stk. 1. Der er her tale om, at arbejdsgiveren får tidligere refusion end normalt.
- For en lønmodtager, der i øvrigt opfylder sygedagpengelovens betingelser for ret til sygedagpenge, herunder beskæftigelseskravet over for kommunen, har arbejdsgiveren, uanset lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig efter sygedagpengelovens § 7, ret til at få refusion fra kommunen for udbetalt løn for den periode, hvor lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, jf. sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2. Der er her tale om en ny form for refusion til arbejdsgiveren.

Reglerne gælder for både private og offentlige arbejdsgivere.

2.1. Betingelser for arbejdsgiverens ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 1

2.1.1. Lønmodtagers uarbejdsdygtighed som følge af egen sygdom (§ 7), der skyldes covid-19

Det er en betingelse for arbejdsgiverens ret til refusion i arbejdsgiverperioden efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 1, at lønmodtageren er uarbejdsdygtig efter sygedagpengelovens § 7 som følge af egen sygdom, der skyldes covid-19.

Afgørelsen af, hvorvidt man kan anses for uarbejdsdygtig, skal ske på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på personens arbejdsevne, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1. Det betyder, at personer, som har en sygdom, men som ikke er uarbejdsdygtige på grund af sygdommen, ikke har ret til sygedagpenge.

Efter gældende praksis omfatter begrebet uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand blandt andet en række situationer, hvor den pågældende ikke er egentlig syg, men fraværende fra arbejdet på grund af lægeundersøgelser m.v.

En lønmodtager, der er konstateret smittet med covid-19, må som udgangspunkt antages at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og dermed have ret til sygedagpenge. Som eksempel kan nævnes de personer, som efter en skiferie i Italien efterfølgende blev konstateret smittet med covid-19.

Der vil ikke kunne ske en konstatering af covid-19 af alle smittede. Sygemeldte, som har en realistisk formodning om, at deres sygefravær skyldes smitte med covid-19, vil ligeledes regnes for at være uarbejdsdygtige efter § 7.

For en lønmodtager, der er sat i karantæne på grund af smitterisiko for covid-19 uden selv at være konstateret syg, men efter en konkret lægelig vurdering antages sandsynligvis at (kunne) være smittebærer, og det efter Sundhedsstyrelsens vurdering er afgørende, at personen er i karantæne og dermed evt. ikke kan arbejde af hensyn til bl.a. at modvirke spredning af smitte, kan karantænen sidestilles med, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det forudsættes, at der er tale om en løbende og aktiv, individuel opfølgning fra sundhedsmyndighederne af den karantæne-satte person.

Karantæne-situationen var bl.a. relevant, da der stadig kun sås enkelte importerede tilfælde af covid-19 i Danmark. Da arbejdede Sundhedsstyrelsen ud fra en såkaldt inddæmningsstrategi. Denne gik ud på hurtigt at få diagnosticeret dem, der var smittede, foretage smitteopsporing af mulige kontakter og karantænesætte personer, som vurderedes at være i risiko. Formålet var at forsinke spredningen af covid-19 i det danske samfund.

2.2. Betingelser for arbejdsgiverens ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2

2.2.1. anbefaling fra sundhedsmyndighederne om hjemmeophold

Det særlige ved sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2, er, at arbejdsgiveren får ret til refusion for en periode, hvor lønmodtageren opfylder lovens betingelser for ret til sygedagpenge, med undtagelse af kravet om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom (§ 7), dvs. at lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig i lovens forstand og dermed heller ikke selv opfylder betingelserne for ret til sygedagpenge.

Det vil sige, at det er en betingelse for arbejdsgiverens ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2, at lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Det er herefter en betingelse, at lønmodtageren tilhører en af de grupper, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19. Det kan f.eks. være på grund af rejse i bestemte områder,

hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold ("røde zoner"), eller personen har opholdt sig på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt, hvor sundhedsmyndighederne efterfølgende på grund af konkret smittefare har oplyst, at de bør blive hjemme i en periode efter besøget. Det omfatter med andre ord personer, der antages at have haft kontakt til en anden person smittet med covid-19, og som sundhedsmyndighederne derefter som en sundhedsfaglig foranstaltning anbefaler at blive hjemme, så de ikke smitter andre.

For eksempel angives i nyhed af 10. marts fra Styrelsen for Patientsikkerhed:

"Styrelsen for Patientsikkerhed er blevet orienteret om, at en COVID-19-smittet person har været til en fredagsbar på Panum Institutet, Københavns Universitet, fredag 6. marts mellem kl. 11 og 21. Den smittede er i isolation. Styrelsen for Patientsikkerhed er i gang med arbejdet med at opspore kendte tætte kontakter til den smittede.

Vi opfordrer til, at alle, der har været til stede til fredagsbaren i pågældende tidsrum, bliver hjemme i 14 dage – dette gælder også, hvis man ikke på nuværende tidspunkt har symptomer på at være smittet. Man bør i perioden også holde sig fysisk adskilt fra andre mennesker, inklusive egen familie.

Hvis du oplever symptomer som feber, hoste eller åndenød i løbet af de 14 dage, skal du ringe til egen læge eller vagtlægen og oplyse, at du har været til en fredagsbar, hvor der var en COVID-19-smittet person til stede.

Personer, som har været til stede til fredagsbaren, skal under alle omstændigheder ikke besøge sygehuse, plejecentre m.v., hvor der er personer, som vil være særligt udsatte og sårbare i tilfælde af smitte med COVID-19."

Hensigten med bestemmelsen er at kompensere for fraværet, når der er tale om lønmodtagere, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19, fordi de pågældende personer udgør en konkret smitterisiko.

Fraværet for personer, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler, at disse personer bliver mest muligt hjemme for at beskytte personen mod en generel smitterisiko, f.eks. fordi personen har en bestemt sygdom og dermed er mere sårbar, er ikke omfattet af hverken § 53 b, stk. 1 eller 2.

Fravær som f.eks. skyldes, at en arbejdsgiver sender lønmodtageren hjem på grund af svigtende ordretilgang, eller vælger at sende sine ansatte hjem, fordi arbejdsgiver selv mener, at der er tale om smittefare, er ikke omfattet af hverken § 53 b, stk. 1 eller 2.

Det er også en betingelse, at lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af hjemmeopholdet.

Det betyder, at arbejdsgiver vil kunne få refusion, hvis fraværet skyldes covid-19, selvom der ikke er tale om uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand. Er der tale om, at lønmodtageren helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil refusionen helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Det bemærkes, at arbejdsgiverens ret til refusion fra kommunen for udbetalt løn til lønmodtageren efter § 53 b, stk. 2, gælder for (hele) den periode, hvor lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af sundhedsmyndighedernes anbefaling om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Bortset fra kravet om uarbejdsdygtighed skal sygedagpengelovens øvrige betingelser, herunder beskæftigelseskravet, være opfyldt. Se afsnit 2.3.1. nedenfor.

2.3. Sygedagpengelovens øvrige betingelser, beregning af refusion og anmeldelse

2.3.1. Beskæftigelseskrav

Det er en betingelse for arbejdsgiverens ret til refusion fra lønmodtagerens første fraværsdag, at lønmodtageren opfylder sygedagpengelovens almindelige betingelser for ret til sygedagpenge, herunder beskæftigelseskravet i forhold til kommunen, jf. sygedagpengeloven § 32, stk. 1.

Det vil sige, at en arbejdsgiver ikke får ret til refusion fra kommunen, hvis lønmodtageren ikke opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen, jf. sygedagpengeloven § 32, stk. 1. Det er således ikke tilstrækkeligt, at lønmodtageren alene opfylder beskæftigelseskravet i forhold til arbejdsgiveren, jf. sygedagpengeloven § 30, stk. 2.

Om beskæftigelseskravet i forhold til kommunen henvises til bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v.

2.3.2. Beregning af refusion

Efter sygedagpengelovens § 54 er en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. sygedagpengelovens § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen efter sygedagpengelovens § 50, stk. 2.

Arbejdsgiver får ikke ret til refusion, hvis lønmodtager af andre grunde end kravet om uarbejdsdygtighed (der er fraveget for så vidt angår § 53 b, stk. 2) ikke har ret til sygedagpenge, f.eks. fordi lønmodtager ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav over for kommunen. Ligeledes vil arbejdsgiver ikke få ret til refusion, hvis lønmodtager af anden grund ikke har ret til sygedagpenge. Der er f.eks. ikke ret til sygedagpenge for søgnehellidage, så arbejdsgiver kan tilsvarende ikke få refusion for disse dage.

For lønmodtagere, der opfylder kravet om uarbejdsdygtighed, og hvor sagen er omfattet af § 53 b, stk. 1, men hvor lønmodtageren på første sygefraværsdag er omfattet af tidsbegrænsningen i sygedagpengelovens § 24 – dvs. har ret til et jobafklaringsforløb i stedet for sygedagpenge – vil arbejdsgiveren være berettiget til refusion fra kommunen i arbejdsgiverperioden, hvis arbejdsgiveren udbetaler løn eller sygedagpenge, jf. således Ankestyrelsens principmeddelelse 15-15.

Er der tale om, at lønmodtageren helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene og dermed refusionen til arbejdsgiveren helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

2.3.3. Anmeldelse og frister

For arbejdsgivers anmeldelse af refusionskrav efter sygedagpengelovens § 53 b anvendes sygedagpengelovens § 59, jf. § 53 b, stk. 3.

Det betyder, at sygedagpengelovens almindelige regler om anmeldelse af refusionskrav, herunder frister for anmeldelse, også skal finde anvendelse for så vidt angår den udvidede ret til refusion til en arbejdsgiver, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19.

Det følger bl.a. af disse regler, at hvis fraværet er afsluttet inden for 30 kalenderdage fra første fraværsdag, kan der ydes refusion for tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for fremsættelsen af kravet, jf. sygedagpengelovens § 59, stk. 4.

Arbejdsgiveren skal anvende det almindelige indberetningssystem Nemrefusion i forbindelse med anmodning om refusion for covid-19, så sagerne kan blive oprettet automatisk i kommunerne. Arbejdsgiveren skal ved anmodningen om refusion fra første dag angive ”anden årsag” og med fritekst angive, at årsagen er covid-19. På denne måde vil det digitale flow kunne gennemføres i disse sager.

I underretningsbrevet til lønmodtageren vil de oplysninger, som er afgivet af arbejdsgiveren fremgå, herunder oplysningen om årsagen til anmodningen om tidlig refusion. Lønmodtageren har pligt til i Mit Sygefravær at svare på, om lønmodtageren er enig i arbejdsgiverens oplysninger. Hvis lønmodtageren ikke er enig, skal lønmodtageren angive, hvorfor lønmodtageren ikke kan bekræfte oplysningerne fra arbejdsgiveren. Lønmodtageren skal som udgangspunkt ikke selv afgive yderligere dokumentation for fraværet.

3. Ret til sygedagpenge til en selvstændig erhvervsdrivende fra første fraværsdag (sygedagpengelovens § 43 a)

Efter sygedagpengeloven har selvstændige erhvervsdrivende ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag efter 2 ugers sygdom. Er der tegnet sygedagpengeforsikring, har den selvstændige ret til sygedagpenge fra første eller tredje fraværsdag, jf. § 45, jf. sygedagpengelovens § 41.

Sygedagpengelovens § 43 a udvider retten til sygedagpenge for selvstændige i følgende situationer:

- En selvstændig erhvervsdrivende, som i øvrigt opfylder lovens betingelser, herunder beskæftigelseskravet, har ret til sygedagpenge fra kommunen i de 2 første uger af sygeperioden, hvis den selvstændiges uarbejdsdygtighed efter sygedagpengelovens § 7 skyldes covid-19, jf. sygedagpengelovens § 43 a, stk. 1.
- En selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er uarbejdsdygtig efter § 7, men som i øvrigt opfylder lovens betingelser, herunder beskæftigelseskravet, kan endvidere få sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, jf. sygedagpengelovens § 43 a, stk. 2.

3.1. Betingelser for en selvstændig erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 1

3.1.1. Uarbejdsdygtighed som følge af egen sygdom (§ 7), der skyldes covid-19

Det er en betingelse for den selvstændiges ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 1, at den selvstændige er uarbejdsdygtig efter sygedagpengelovens § 7 som følge af egen sygdom, der skyldes covid-19.

Afgørelsen af, hvorvidt man kan anses for uarbejdsdygtig, skal ske på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på personens arbejdsevne, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1. Det betyder, at personer, som har en sygdom, men som ikke er uarbejdsdygtige på grund af sygdommen, ikke har ret til sygedagpenge.

Efter gældende praksis omfatter begrebet uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand blandt andet en række situationer, hvor den pågældende ikke er egentlig syg, men fraværende fra arbejdet på grund af lægeundersøgelser m.v.

En selvstændig erhvervsdrivende, der er konstateret smittet med covid-19, må som udgangspunkt antages at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og dermed have ret til sygedagpenge. Som eksempel kan nævnes de personer, som efter en skiferie i Italien efterfølgende blev konstateret smittet med covid-19.

Der vil ikke kunne ske en konstatering af covid-19 af alle smittede. En selvstændig erhvervsdrivende, som har en realistisk formodning om, at sygefraværet skyldes smitte med covid-19, vil ligeledes regnes for at være uarbejdsdygtig efter § 7.

For en selvstændig erhvervsdrivende, der er sat i karantæne på grund af smitterisiko for covid-19 uden selv at være konstateret syg, men efter en konkret lægelig vurdering antages sandsynligvis at (kunne) være smittebærer, og det efter Sundhedsstyrelsens vurdering er afgørende, at personen er i karantæne og dermed evt. ikke kan arbejde af hensyn til bl.a. at modvirke spredning af smitte, kan karantænen sidestilles med, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det forudsættes, at der er tale om en løbende og aktiv, individuel opfølgning fra sundhedsmyndighederne af den karantæne-satte person.

Karantæne-situationen var bl.a. relevant, da der stadig kun sås enkelte importerede tilfælde af covid-19 i Danmark. Da arbejdede Sundhedsstyrelsen ud fra en såkaldt inddæmningsstrategi. Denne gik ud på hurtigt at få diagnosticeret dem, der var smittet, foretage smitteopsporing af mulige kontakter og karantænesætte personer, som vurderedes at være i risiko. Formålet var at forsinke spredningen af covid-19 i det danske samfund.

3.2. Betingelser for ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 2

3.2.1. anbefaling fra sundhedsmyndighederne om hjemmeophold

Det særlige ved sygedagpengelovens § 43 a, stk. 2, er, at en selvstændig erhvervsdrivende får ret til sygedagpenge for en periode, hvor den selvstændige opfylder lovens betingelser for ret til sygedagpenge, med undtagelse af kravet om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom (§ 7).

Efter sygedagpengelovens § 43 a, stk. 2, har en selvstændig erhvervsdrivende således ret til sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, uanset at den selvstændige ikke er uarbejdsdygtig.

Det er en betingelse, at der er tale om, at den selvstændige tilhører en af de grupper, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19. Det kan f.eks. være på grund af rejse i bestemte områder, hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold ("røde zoner"), eller personen har opholdt sig på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt, hvor sundhedsmyndighederne efterfølgende på grund af konkret smittefare har oplyst, at de bør blive hjemme i en periode efter besøget. Det omfatter med andre ord personer, der antages at have haft kontakt til en anden person smittet med covid-19, og som sundhedsmyndighederne derefter som en sundhedsfaglig foranstaltning anbefaler at blive hjemme, så de ikke smitter andre.

Hensigten med bestemmelsen er at kompensere for fraværet, når der er tale om selvstændige erhvervsdrivende, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19, fordi de pågældende personer udgør en konkret smitterisiko. Der henvises til eksemplet ovenfor i afsnit 2.2.1.

Fraværet for personer, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler, at disse personer bliver mest muligt hjemme for at beskytte personen mod en generel smitterisiko, f.eks. fordi personen har en bestemt sygdom og dermed er mere sårbar, er ikke omfattet af hverken § 43 a, stk. 1 eller 2.

Det er også en betingelse, at den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af hjemmeopholdet.

Det bemærkes, at den selvstændige erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge fra kommunen efter § 43 a, stk. 2, gælder for (hele) den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af

sundhedsmyndighedernes anbefaling om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Er der tale om, at selvstændige helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Bortset fra kravet om uarbejdsdygtighed i § 7 skal sygedagpengelovens øvrige betingelser, herunder beskæftigelseskravet være opfyldt, jf. afsnit 3.3.1.

3.3. Sygedagpengelovens øvrige betingelser, beregning af sygedagpenge og anmeldelse

3.3.1. Beskæftigelseskrav

Det er en betingelse for den selvstændige erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge fra første fraværsdag, at sygedagpengelovens almindelige betingelser er opfyldt, herunder beskæftigelseskravet. Beskæftigelseskravet for selvstændige erhvervsdrivende fremgår af sygedagpengelovens § 42.

Der henvises til bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v.

3.3.2. Beregning af sygedagpenge

Beregning og udbetaling af sygedagpenge til selvstændige sker efter de almindelige regler i sygedagpengeloven, jf. sygedagpengelovens §§ 46 og 52.

Der er f.eks. efter sygedagpengelovens § 53 a ikke ret til sygedagpenge for søgnehellidage, så der vil med hjemmel i sygedagpengelovens § 43 a ikke kunne udbetales sygedagpenge for søgnehellidage.

Der henvises til bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v.

3.3.3. Anmeldelse og frister

En selvstændig erhvervsdrivendes anmeldelse af fraværet til kommunen skal efter sygedagpengelovens 43 a, stk. 3, som udgangspunkt ske senest 3 uger efter første fraværsdag.

Den selvstændige erhvervsdrivende skal ansøge om de særlige covid-19-sygedagpenge via blanket NR 104C. Den selvstændige kan, f.eks. via telefon eller en e-mail til kommunen, anmode kommunen om at sende blanketten. I forbindelse med ansøgningen skal den selvstændige på tro og love skrive under på, at pågældende har en realistisk formodning om, at der er/var tale om, at fraværet skyldes covid-19.

Kommunen kan se bort fra overskridelse af fristen i stk. 3, af de grunde, som fremgår af sygedagpengelovens § 43, stk. 5. Efter sygedagpengelovens § 43, stk. 5, kan kommunen udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særligt undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden.

4. Ikrafttrædelses- og overgangsregler

Loven træder i kraft den 18. marts 2020 (dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende).

Det betyder, at udbetaling af refusion til arbejdsgiveren efter sygedagpengelovens § 53 b og udbetaling af sygedagpenge til en selvstændig erhvervsdrivende efter sygedagpengelovens § 43 a tidligst kan finde sted efter lovens ikrafttrædelse.

Loven har tilbagevirkende kraft fra den 27. februar 2020, som er dagen, hvor det første tilfælde af covid-19 blev konstateret i Danmark.

For selvstændige erhvervsdrivende betyder det, at reglerne i sygedagpengelovens § 43 a finder anvendelse for selvstændige med første fraværsdag på grund af covid-19 den 27. februar 2020 eller senere.

For fravær som følge af covid-19 med første fraværsdag i perioden fra den 27. februar 2020 og frem til lovens ikrafttrædelse, kan der indgives anmodning om sygedagpenge indtil den 15. april 2020. Derved sikres, at selvstændige erhvervsdrivende har en rimelig frist til at anmode om sygedagpenge for fravær før lovens ikrafttrædelse.

Tilsvarende finder reglerne i sygedagpengelovens § 53 b anvendelse for en arbejdsgiver, der søger om refusion, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19, og første fraværsdag indtraf den 27. februar 2020 eller senere.

Det betyder, at en arbejdsgiver kan få refusion for udbetalt løn eller sygedagpenge for fravær for perioden fra den 27. februar 2020 eller senere.

4.1. Ophævelse af §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge

Der er tale om to midlertidige bestemmelser i sygedagpengeloven, som ophæves den 1. januar 2021.

Det betyder, at der alene vil kunne udbetales sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 43 a til en selvstændig erhvervsdrivende for fravær til og med den 31. december 2020. Hvis en selvstændig erhvervsdrivende f.eks. fra den 20. december 2020 har fravær efter sygedagpengelovens § 43 a som følge af covid-19, vil der alene kunne udbetales sygedagpenge frem til og med den 31. december 2020, selv om den selvstændiges sygefraværsperiode går ud over denne dato.

Tilsvarende kan en arbejdsgiver alene opnå ret til refusion efter sygedagpengelovens § 53 b på grund af covid-19 for fravær til og med den 31. december 2020. Det betyder, at hvis en lønmodtager f.eks. fra den 20. december 2020 har fravær efter sygedagpengelovens § 53 b, stk. 2, som følge af covid-19, vil der alene kunne udbetales refusion frem til og med den 31. december 2020, selv om lønmodtagerens fraværsperiode går ud over denne dato.

4.2. Færdigbehandling af ansøgninger om refusion og sygedagpenge efter lovens ophævelse

Reglerne i §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge finder anvendelse for fraværsdage før den 1. januar 2021, selv om ansøgning er indgivet efter lovens ophævelse, eller hvis ansøgning ikke er færdigbehandlet inden lovens ophævelse.

Det betyder, at hvis en selvstændig erhvervsdrivende f.eks. har fravær omfattet af sygedagpengelovens § 43 a i perioden fra den 25. december 2020 til den 3. januar 2021, vil den selvstændige også efter 1. januar 2021 kunne anmode om og få sygedagpenge for perioden fra den 25. december til og med 31. december 2020.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 17. marts 2020

KIRSTEN BRIX PEDERSEN

/ Mie Skovbæk Mortensen